

Drugi dan, ko se je vzbudila, je gledala začudeno okrog sebe. A ko je spoznala ono staro ženico, je bila spet mirna.

Prišla je huda zima. Drevje je ječalo pod težkim snegom in uboge ptičice so se skrivale iskajoč si toplega zavetja. Debela snežena plast je pokrivala zemljo. Ljudje so jo kopali na vse strani, da bi naredili gaz.

Nekega popoldne grem v vas po opravkih. Mraz je bilo, in dobro sem se moral zaviti v suknjo. Ko pridem na spodnjo stran vasi, zaslišim glasen vrišč in vidim, kako dirjajo ljudje na pokopališče. Tudi jaz sem bil radoveden, kaj se je zgodilo.

Grem toraj hitro in kaj vidim? Na grobu svoje matere je ležala mrtva — Gozdarjeva Milica. Zmrznila je, ker je bila tako slabo oblečena. —

Ona ženica mi je pripovedovala, da je odšla že zjutraj zgodaj z doma, a se ni več vrnila.

Tako je umrla uboga Milica na grobu svoje mamice, katero je ljubila tako iskreno in zvesto. Bog se je je usmilil ter jo poklical k Sebi in k njeni mamici.

Prostoslav.

Zakaj jih ni . . . ?

Jesenski gaj,
Otožni gaj,
Otožno pesem
Mi šumljaj!

Za listom list
Odpada ti,
Izginja doba
Mlada ti.

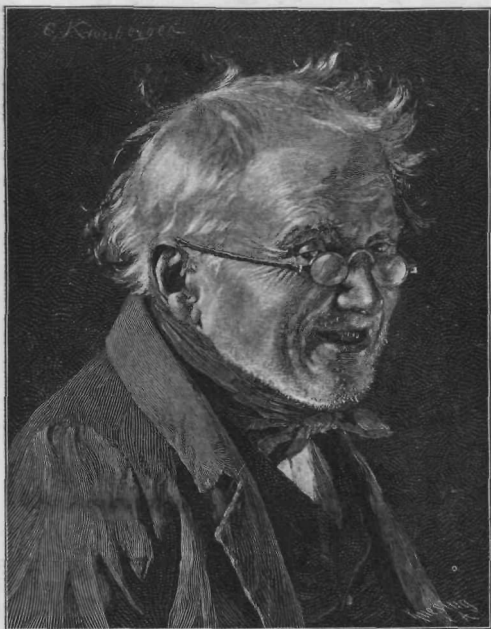
In listi ti
Trepečejo,
O cvetnih dneh
Šepečejo:

„Zakaj jih ni,
Zakaj jih ni
Nič več nazaj —
Pomladnih dni?“

Oj temni gaj,
Ne čakajva —
Odšel je maj, —
Zaplakajva!

Slavko Slavič.

Slika našega dragega strička.